การควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ด่านพรมแดน

คำแนะนำเฉพาะกาล 20 พฤษภาคม ค.ศ. 2020

ความเป็นมา

นับตั้งแต่กฎอนามัยระหว่างประเทศ (2005) หรือ IHR (2005) มีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2550 เป็นที่ทราบกันว่าการเดินทางข้ามแดนทางบก แตกต่างจากทางท่าอากาศยาน และทางท่าเรือ เพราะมักจะเป็นการเดินทางผ่านแดนที่ไม่เป็นทางการระหว่างสองประเทศโดยไม่มีโครงสร้างทางกายภาพ สิ่งกีดขวาง หรือพรมแดน ยิ่งไปกว่านั้นการข้ามแดนทางบกยังมีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายของโรคติดต่อระหว่างประเทศ ผู้เดินทางและผู้คนที่อาศัยและทำงานในพื้นที่รอบ ๆ ด่านพรมแดนมีความเสี่ยงต่อภัยคุกคามนี้เป็นพิเศษ

IHR 2005 เน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้มาตรการ ณ ช่อง ทางเข้าออกประเทศ[1] เช่น ด่านพรมแดน เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศในการป้องกัน เตรียมความพร้อม ตรวจจับ และตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ช่องทางข้าออกประเทศหมายถึงช่องทางผ่านเข้าออกระหว่างประเทศของผู้เดินทาง สัมภาระ สินค้าบรรทุก ตู้บรรทุกสินค้า ยานพาหนะ สินค้า และพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์ รวมถึงพื้นที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการในการเข้าออก

IHR 2005 กำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ต้องกำหนดช่องทางเข้าออกประเทศที่เป็นท่าอากาศยานและท่าเรือบางแห่งให้มี “สมรรถนะหลัก”[2] พร้อมทั้งแนะนำให้กำหนดด่านพรมแดน “ในกรณีที่มีเหตุผลด้านสาธารณสุข” ให้ต้องพัฒนาสมรรถนะหลักด้วย (มาตรา 19, 20 และ 21) กฎอนามัยระหว่างประเทศดังกล่าวสนับสนุนให้ประเทศเพื่อนบ้านทำข้อตกลงทวิภาคี / พหุภาคีเพื่อร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ และร่วมกันกำหนดช่องทางเข้าออกประเทศให้พัฒนาตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศให้มีสมรรถนะหลักในการดำเนินมาตรการป้องกันและควบคุมตามปกติ และสำหรับการรายงานและตอบโต้เหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ

บางประเทศทำการตรวจสอบอย่างเป็นระบบและเข้มงวดทั้งกับผู้เดินทาง ยานพาหนะ และสินค้าที่ผ่านด่านพรมแดนอย่างเป็นทางการ ในขณะที่บางประเทศอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนได้อย่างเสรีตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือระดับภูมิภาค ชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของด่านพรมแดนและในพื้นที่บริเวณรอบ ๆ มีความแตกต่างกันไปตามขนาดและความหนาแน่น การเคลื่อนไหวข้ามพรมแดนของคนจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในชุมชนเหล่านี้แสดงถึงความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ทั้งการทำงาน การค้าขาย การเยี่ยมครอบครัว การไปโรงเรียนการบริการดูแลสุขภาพ กิจกรรมทางศาสนา ความบันเทิง และเหตุผลอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในสถานที่ที่หน่วยงานระดับชาติไม่สามารถตรวจสอบการข้ามแดนในพื้นที่อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างเต็มที่ ทำให้มาตรการด้านสุขภาพเพื่อควบคุมความเสี่ยงด้านสาธารณสุขอาจเป็นเรื่องยากที่จะดำเนินการ

วัตถุประสงค์

คำแนะนำนี้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับประเทศต่าง ๆ ในการดำเนินการเพื่อลดการแพร่กระจายของ COVID-19 อันเป็นผลเนื่องมาจากการเดินทาง การขนส่ง และการค้าที่ด่านพรมมแดน และบริเวณรอบ ๆ ด่านพรมแดน โดย:

1. การกำหนดด่านพรมแดนและชุมชนที่มีลำดับความสำคัญ
2. เพิ่มความพร้อมและมาตรการควบคุมในสถานที่เหล่านี้

คำแนะนำนี้ถูกจัดทำขึ้นมาโดยให้สอดคล้องกับคู่มือขององค์การอนามัยโลกในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านสาธารณสุขที่ด่านพรมแดนและความร่วมมือข้ามพรมแดน[3] รวมทั้งกลยุทธ์ระดับโลกของ WHO ในการตอบโต้ COVID-19

กลุ่มเป้าหมายของคำแนะนำนี้ประกอบด้วย:

- จุดประสานงานกฎอนามัยระหว่างประเทศ (IHR NFP);
- หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำ IHR ไปใช้ที่ด่านพรมแดน
- ตัวแทนของรัฐบาลและองค์กรนอกภาครัฐ รวมทั้งพันธมิตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด่านพรมแดน
- ผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังโรค การสื่อสาร การเตรียมความพร้อม และการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน สุขภาพสัตว์ และอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ด่านพรมแดน และในชุมชนใกล้เคียง

คำแนะนำนี้แบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้: การกำหนดด่านพรมแดนที่สำคัญ กิจกรรมการเตรียมความพร้อมที่สำคัญสำหรับด่านพรมแดนเหล่านี้และชุมชนใกล้เคียง นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึง: การบังคับใช้กฎหมายและการวางแผน การเฝ้าระวัง การสัมภาษณ์และการจัดการผู้เดินทางที่สงสัยว่าป่วยด้วยโควิด -19 การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเฉียบพลันระหว่างที่จำนวนมากกำลังเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดน อุปกรณ์และวัสดุสำหรับการควบคุมการติดเชื้อ การสื่อสารความเสี่ยง ความร่วมมือข้ามพรมแดน การกำกับติดตามความเสี่ยง และการปรับมาตรการด้านสุขภาพเมื่อแนวโน้มเปลี่ยนไป

การกำหนดด่านพรมแดนและชุมชนที่มีลำดับความสำคัญ

จำเป็นต้องมีการประเมินพลวัตการเคลื่อนย้ายของประชากรข้ามพรมแดนก่อนที่จะ กำหนดลำดับความสำคัญของด่านพรมแดนและชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงได้ ชุมชนเหล่านี้มีความเสี่ยงสูงขึ้นอันเป็นผลมาจากการเดินทาง การขนส่ง และการเชื่อมโยงทางการค้า การจัดลำดับความสำคัญของชุมชนเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในบริบทของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

การประเมินนี้ต้องการฉายภาพให้เห็นกิจกรรมการข้ามพรมแดนระหว่างประเทศที่สนใจและประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้แผนที่ทางข้ามพรมแดนของประเทศทั้งที่เป็นด่านพรมแดนทางการและที่ไม่เป็นทางการ เครือข่ายการขนส่งและสถานที่สำคัญตามแนวชายแดน แผนที่ควรแสดงสถานบริการด้านสุขภาพ หมอแผนโบราณ ตลาด ศูนย์กลางการคมนาคม สถานที่ทางศาสนา โรงเรียน การตั้งถิ่นฐานนอกระบบ และสถานที่อื่น ๆ ที่ดึงดูดผู้คนให้ข้ามพรมแดน ข้อมูลที่แสดงในแผนที่จะต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้ให้ข้อมูลของประเทศต้นทางที่เชื่อถือได้

สิ่งที่ต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนที่สองเพื่อให้ได้แผนที่ทีสมบูรณ์ได้แก่การ กรอกข้อมูลในแผนที่ สามารถทำได้ผ่านการสนทนากลุ่มหรือการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และเป็นผู้ที่คุ้นเคยกับบริบทในพื้นที่ ผู้ให้ข้อมูลหลักเหล่านี้อาจได้แก่ผู้คนจากภาคส่วนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทาง ทั้งภาคส่วนสุขภาพและภาคส่วนอื่น ๆ เช่น หน่วยงานตรวจคนเข้าเมือง ศุลกากร การขนส่ง องค์กรที่ติดตามการเคลื่อนไหวของประชากร ผู้ให้บริการขนส่ง ผู้ประกอบการค้าขาย หน่วยงานเทศบาลท้องถิ่น ผู้นำชุมชน (ด้านศาสนา เยาวชน วัฒนธรรม) ฯลฯ เป้าหมายคือการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ:

1. ปริมาณ ความถี่ และการเปลี่ยนแปลงของผู้เดินทางผ่านพรมแดนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
2. เส้นทาง และทิศทางการเดินทางที่ผู้เดินทางใช้
3. ข้อมูลประชากรของผู้เดินทางข้ามพรมแดน แหล่งกำเนิด จุดหมายปลายทาง และเหตุผลในการเดินทาง
4. สถานบริการด้านการดูแลสุขภาพที่ผู้เดินทางข้ามพรมแดนใช้บริการ ทั้งที่อยู่ใกล้ชายแดน และที่อยู่ในชุมชนที่ห่างไกลออกไป
5. รูปแบบการขนส่ง และปริมาณของยานพาหนะที่ข้ามพรมแดน ได้แก่ รถยนต์ รถไฟ รถประจำทาง เรือเล็ก รถยนต์หรือจักรยายยนต์แท็กซี่ หรือรถจักรยาน) และจำนวนคนเดินเท้าข้ามพรมแดน
6. จุดจอดยานพาหนะระหว่างประเทศจุดแรก ศูนย์การขนส่งใกล้ชายแดน และจุดหมายปลายทางสุดท้ายของยานพหานะที่เดินทางระหว่างประเทศ
7. ผู้บังคับควบคุมยานพาหนะที่เดินทางระหว่างประเทศ และตัวแทนท้องถิ่นในประเทศ
8. สถานที่ชุมนุมสำคัญที่ผู้เดินทางมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และชุมชนในท้องถิ่น (เช่น ตลาด ศาสนสถาน ฯลฯ)
9. กลไกการประสานงานกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่หรือด่านพรมแดนกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการข้ามพรมแดน

มีความจำเป็นต้องจัดวางข้อมูลที่ได้เหล่านี้ไว้บนแผนที่เพื่อให้เห็นภาพการเชื่อมโยงที่สมบูรณ์

การใช้แผนที่และการบรรยายการเคลื่อนไหวของประชากรที่รวบรวมไว้ข้างต้น จะต้องขอให้ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญมีส่วนร่วมในการระบุด่านพรมแดน ประชากร และชุมชนที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของ COVID-19 มากที่สุด โดยพิจารณาจากการเดินทาง การขนส่งและการเชื่อมโยงทางการค้าขาย ตัวอย่างการของการระบุลำดับความสำคัญของด่านพรมแดนและชุมชนมีดังต่อไปนี้:

- การป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสอีโบลาระหว่างประเทศโดยการใช้มาตรการที่ผสมผสาน และมีข้อมูลความเสี่ยง ณ ช่องทางเข้าออกประเทศและการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ (2005) (หน้า 28)
- ซูดานใต้ - การทำแผนที่การเคลื่อนย้ายประชากรเพื่อการเตรียมความพร้อมสำหรับโรคไวรัสอีโบลา (ธันวาคม 2019)
- รูปแบบการเคลื่อนไหวของประชากรในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก รวันดา และยูกันดา ระหว่างการระบาดของโรคไวรัสอีโบลา: ผลจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในสองพื้นที่การปกครอง – ยูกันดา มีนาคม 2019

กิจกรรมการเตรียมความพร้อมและการตอบโต้ที่สำคัญสำหรับด่านพรมแดนและชุมชนที่มีลำดับความสำคัญ

หลังจากการระบุด่านพรมแดนและชุมชนที่มีลำดับความสำคัญ จำเป็นต้องมีการดำเนินกิจกรรมการเฝ้าระวังและการเตรียมความพร้อมในแต่ละพื้นที่ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้แบ่งออกเป็นสองกลุ่มสำหรับการวางแผนและการดำเนินกิจกรรมหลักดังนี้: ด่านพรมแดนและศูนย์กลางการขนส่งข้ามพรมแดน และชุมชนที่เสี่ยงต่อการได้รับและการนำเข้าเชื้อโรคจากประเทศเพื่อนบ้าน

การบังคับใช้กฎหมายและการวางแผน

กิจกรรมหลักที่ต้องดำเนินการ	ด่านพรมแดนและศูนย์กลางการขนส่งข้ามพรมแดน	ชุมชนที่มีความเสี่ยงทั้งสองด้านของชายแดน
ทบทวนข้อกำหนดทางกฎหมายในระดับชาติและระดับท้องถิ่นสำหรับการดำเนินการตามมาตรการด้านสุขภาพที่จำเป็นที่ด่านพรมแดน รวมถึงสถานะที่เป็น PoE ที่ถูกกำหนดให้ต้องพัฒนาสมรรถนะหลักตาม IHR และการระบุหน่วยงานที่มีอำนาจตามข้อกำหนดของ IHR (2005) มาตรา 19 ภาคผนวก 1 B	X	
ระบุหน่วยงานและพันธมิตรที่อาจเกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการด้านสุขภาพต่าง ๆ	X	X
พัฒนา ปรับปรุง และดำเนินการตามแผนฉุกเฉินด้านสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับ IHR (2005) ภาคผนวก 1 เกี่ยวกับข้อกำหนดสมรรถนะหลักของ PoE รวมถึงการเสนอชื่อผู้ประสานงานหรือจุดติดต่อ และการปรับแผนรับมือ COVID-19 สำหรับด่านพรมแดน และพื้นที่ชายแดนที่อยู่ใกล้กัน	X	X

การเฝ้าระวัง: การตรวจจับตั้งแต่เนิ่น ๆ

กิจกรรมสำคัญที่ต้องดำเนินการ	ด่านพรมแดนและศูนย์กลางการขนส่งข้ามพรมแดน	ชุมชนที่มีความเสี่ยงทั้งสองด้านของชายแดน
ระบุเจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพและเจ้าหน้าที่ด้านอื่น ๆ ที่สามารถระดมกำลังเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการรับมือ COVID-19 เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุขชายแดน เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และศุลกากรเจ้าหน้าที่ที่สถานีรถไฟและรถประจำทาง ลูกเรือบนรถไฟและรถประจำทาง เจ้าหน้าที่ทหาร เจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกในการรับผู้ย้ายถิ่นฐาน ได้แก่ องค์กรพัฒนาเอกชน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่การย้ายถิ่น ผู้นำนอกระบบ (ศาสนา เยาวชน วัฒนธรรมในชุมชน การจัดการตลาด) อาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชน	X	X
ให้ความรู้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ระบุไว้ข้างต้นเพื่อให้สามารถ: - ทราบอาการและอาการแสดงของ COVID-19 และแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข - แจ้งข้อมูลแก่บุคลากรด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบุคคลที่มีอาการและอาการแสดงเพื่อการตรวจสอบเพิ่มเติมโดยปฏิบัติตามข้อกำหนดในการปกป้องข้อมูล - รักษาระยะห่างอย่างน้อยหนึ่งเมตรจากผู้เดินทางตลอดเวลา - ใช้มาตรการป้องกันโรคโคโรนาไวรัส เช่น สุขอนามัยมือ สุขอนามัยทางเดินหายใจตามคำแนะนำของ WHO	X	X
ระบุกลไก / ระเบียบวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้สำหรับการประสานงานและการรายงานผู้ป่วยต้องสงสัยที่พบที่ด่านพรมแดนและตามแนวชายแดนไปยังระบบเฝ้าระวังในพื้นที่	X	X
สร้างและบำรุงรักษาระบบสื่อสารสองทางสำหรับการรายงานผู้เดินทางที่ป่วยหรือเสียชีวิตที่ด่านพรมแดน ศูนย์กลางการขนส่งและชุมชนไปยังระบบเฝ้าระวังแห่งชาติ และรับข้อเสนอแนะจากระบบเฝ้าระวังระดับชาติเกี่ยวกับการยืนยันเหตุการณ์ด้านสาธารณสุข ผลการสอบสวน และข้อเสนอแนะด้านสาธารณสุข	X	X

การเฝ้าระวัง: การสัมภาษณ์และการจัดการผู้เดินทางป่วยที่สงสัยว่าเป็น COVID-19

อ้างถึงการจัดการผู้เดินทางป่วยที่ช่องทางเข้าออกประเทศในบริบทของ COVID-19

https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/331512/WHO-2019-nCoV-POEmgmt-2020.2-eng.pdf

กิจกรรมสำคัญที่ต้องดำเนินการ	ด่านพรมแดนและศูนย์กลางการขนส่งข้ามพรมแดน	ชุมชนที่มีความเสี่ยงทั้งสองด้านของชายแดน
กำหนดและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อ: - ทำการสัมภาษณ์คัดกรองด้านสุขภาพ - กรอกแบบฟอร์มรายงานกรณีที่สมบูรณ์ตามแนวทางของประเทศ - จัดหายานพาหนะไปยังสถานพยาบาลสำหรับผู้เดินทางที่สงสัยว่าเป็น COVID-19 ที่ถูกส่งต่อเพื่อรับการประเมินหรือการรักษา	X	X
ให้ข้อมูล / การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเกี่ยวกับ: - สุขอนามัยของมือ - การปฐมพยาบาลด้านจิตวิทยา - ให้ความรู้แก่ผู้ป่วย ครอบครัว และเพื่อนร่วมเดินทาง พร้อมทั้งจัดการกับข้อกังวลของคนเหล่านี้ด้วยวิธีที่เหมาะสมทั้งทางวัฒนธรรมและภาษา - มาตรา 30 ของ IHR - ผู้เดินทางที่อยู่ภายใต้การเฝ้าสังเกตทางด้านสาธารณสุข มาตรา 31 - มาตรการด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับผู้เดินทางขาเข้า มาตรา 32 - การปฏิบัติต่อผู้เดินทาง - ข้อกำหนดในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้เดินทาง วิธีการคัดกรองผู้เดินทาง การใช้เทอร์โมมิเตอร์วัดอุณภูมิร่างกาย สุขอนามัยของมือที่ถูกต้อง และการใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) ในระหว่างขั้นตอนการสัมภาษณ์ตามคำแนะนำเฉพาะกาลของ WHO การใช้ PPE อย่างสมเหตุสมผล[5] - การจัดการขยะอย่างปลอดภัยตามคำแนะนำชั่วคราวของ WHO ที่ว่าด้วย น้ำ การสุขาภิบาล สุขอนามัย และการจัดการของเสียสำหรับไวรัส COVID-19[6] - ความสำคัญของการควบคุมแหล่งโรค เช่น การจัดเตรียมหน้ากากอนามัยหากมีให้สำหรับผู้เดินทางที่มีอาการทางเดินหายใจ การทำความสะอาดมือบ่อย ๆ และการรักษาระยะห่างทางกายภาพอย่างน้อย 1 เมตรจากผู้อื่น ก่อน ระหว่าง และหลังกระบวนการสัมภาษณ์ - วิธีแนะนำผู้เดินทางเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสุขอนามัยของระบบทางเดินหายใจ (เช่น การไอหรือจามใส่กระดาษทิชชูหรือข้อศอก) และสุขอนามัยของมือ	X	X

ระบุศูนย์กลางการเดินทางเพื่อให้แน่ใจว่ามีการรักษาระยะห่างทางกายภาพในหมู่ผู้โดยสารที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่เป็นคอขวด เช่น ที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง และจัดพื้นที่และการรักษาความปลอดภัยเพื่อให้แน่ใจว่ามีพื้นที่ทางกายภาพสำหรับผู้เดินทางเมื่อกรอกแบบฟอร์มสำแดงด้านสาธารณสุขใด ๆ สำหรับการตรวจคัดกรองเบื้องต้นเมื่อเดินทางมาถึงด่านพรมแดน	X	X
กำหนดพื้นที่คัดกรอง / ตรวจวัดสำหรับผู้เดินทางโดยมีระยะห่างหนึ่งเมตรระหว่างผู้คัดกรองและผู้เดินทาง	X	X
จัดพื้นที่ชั่วคราวเพื่อแยกเจ้าหน้าที่และผู้เดินทางที่มีอาการของ COVID-19 จนกว่าจะมีการประเมินเพิ่มเติม โดยให้มีการแยกห้องสุขาและการจัดการขยะ	X	X
ระบุสถานพยาบาลที่รับส่งต่อที่สามารถวินิจฉัยและให้การดูแลผู้ที่สงสัยหรือได้รับการยืนยัน COVID-19 มีแผนการเพิ่มขีดความสามารถในการรับผู้ป่วยในกรณีที่มีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นจำนวนมาก	X	X
รักษาความปลอดภัยสำหรับการจัดการฝูงชนหรือผู้เดินทางที่ไม่ปฏิบัติตาม	X	X
ระบุการขนส่งที่สามารถใช้ในการนำผู้ป่วยที่สงสัยไปยังสถานพยาบาล	X	X
พัฒนากระบวนการส่งต่อผู้เดินทางที่มีอาการที่สงสัยว่าเป็น COVID-19 ไปยังสถานพยาบาลเพื่อการประเมินและการรักษาเพิ่มเติมตามคำแนะนำระดับชาติเกี่ยวกับการจัดการผู้สัมผัสใกล้ชิดและคำแนะนำของ WHO ในการกักกัน[7]	X	X
ระบุผู้ให้บริการที่สามารถใช้มาตรการที่แนะนำในการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อบริเวณช่องทางเข้าออกประเทศและบนยานพาหนะที่เดินทางเข้ามา และตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ให้บริการจัดการขยะติดเชื้ออย่างถูกต้องตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกที่ว่าด้วย น้ำ การสุขาภิบาล สุขอนามัย และการจัดการของเสียสำหรับ COVID -19	X	X
จัดทำหรือใช้ระบบที่ใช้กระดาษและ/หรืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการจัดเก็บ บันทึก และจัดการข้อมูลที่บันทึกไว้ระหว่างการเข้าเมือง ควรนำระบบดังกล่าวไปใช้อย่างยุติธรรมและชอบด้วยกฎหมาย พร้อมทั้งเคารพการรักษาความลับของผู้ป่วย	X	X

การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเฉียบพลันระหว่างการเคลื่อนย้ายมวลชนข้ามพรมแดน

กิจกรรมสำคัญที่ต้องดำเนินการ	**ด่านพรมแดนและศูนย์กลางการขนส่งข้ามพรมแดน**	**ชุมชนที่มีความเสี่ยงทั้งสองด้านของชายแดน**
จัดทำและเปิดใช้แผนรับมือเหตุฉุกเฉิน COVID-19 ในพื้นที่ที่มีการเคลื่อนย้ายมวลชนข้ามพรมแดน เช่น การเคลื่อนย้ายหรือการอพยพ มาตรการตอบโต้จำเป็นต้องปรับให้เข้ากับความเสี่ยงของการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยพิจารณาจากสถานการณ์ทางระบาดวิทยาของประเทศ/พื้นที่ต้นทางของผู้เดินทาง ประสานกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับเวลาทำการและจุดผ่านแดน เพื่อให้สามารถจัดการฝูงชนและลดการเข้าคิว	X	
ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับ COVID-19 แก่ผู้เดินทางทุกคนผ่านสื่อมวลชนตลอดจนแผ่นพับพร้อมหมายเลขติดต่อเพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือรายงานอาการและอาการแสดง อาจจำเป็นต้องมีการสื่อสารความเสี่ยงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการเคลื่อนย้ายของประชากรจำนวนมาก	X	X

หากเป็นไปได้ ควรจัดให้มีจุดบริการสำหรับสุขอนามัยของมือที่มีบริการแอลกอฮอล์และ/หรือสบู่และน้ำ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติเกี่ยวกับการไอจามสำหรับผู้เดินทางทุกคน การตรวจคัดกรองสุขภาพส่วนบุคคลอาจทำได้ในพื้นที่คัดกรอง/การตรวจวัด และอาจรวมถึง: การวัดอุณหภูมิโดยใช้เทอร์มอมิเตอร์แบบไม่สัมผัส (เทอร์โมแฟลชหรือกล้องถ่ายภาพความร้อน); การประเมินอาการและอาการแสดง และการสัมภาษณ์ประวัติการสัมผัสหากเดินทางจากประเทศ/พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ (ปฏิบัติตามประเด็นด้านบนในการสัมภาษณ์และการจัดการผู้เดินทางป่วยที่สงสัยว่าเป็น COVID-19) ตามคำแนะนำของ WHO เกี่ยวกับการจัดการผู้เดินทางที่ป่วยที่ PoE.[8]	X	
ร่วมมือกับหน่วยงานตรวจคนเข้าเมืองและพันธมิตรในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจุดหมายปลายทางสุดท้ายของผู้เดินทาง แจ้งทีมตอบโต้ในพื้นที่ที่เป็นจุดปลายทางเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเกิด COVID-19 ในหมู่ผู้เดินทาง และแจ้งให้ผู้เดินทางทราบถึงมาตรการที่จัดเตรียมไว้ให้ผู้เดินทางหากเกิดป่วยขึ้นมา	X	
ร่วมมือกับหน่วยงานในชุมชน/เทศบาลเพื่อแยกผู้ป่วยที่เข้าข่ายหรือได้รับการยืนยัน และระบุติดตาม กักกันผู้สัมผัสกับผู้ป่วย		X
วางแผนและดำเนินการยับยั้งมาตรการตอบโต้เฉียบพลันเหล่านี้ตามเกณฑ์ที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศที่มีพรมแดนติดกัน (การเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนมีการลดลงอย่างมากจนถึงช่วงเวลาก่อนเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน)	X	

วัสดุสำหรับการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ

กิจกรรมสำคัญที่ต้องดำเนินการ	**ด่านพรมแดนและศูนย์กลางการขนส่งข้ามพรมแดน**	**ชุมชนที่มีความเสี่ยงทั้งสองด้านของชายแดน**
ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีวัสดุดังต่อไปนี้เพียงพอ: - เครื่องวัดอุณหภูมิร่างกาย - แอลกอฮอล์หรือสบู่และน้ำสำหรับล้างมือ โปสเตอร์และข้อมูลสาธารณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสุขอนามัยของมือ กระดาษทิชชู และหน้ากากอนามัยที่ผู้เดินทางที่มีอาการระบบทางเดินหายใจสามารถใช้ได้โปสเตอร์และข้อมูลสาธารณะอื่น ๆ เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติในการไอจามในภาษาต่าง ๆ - ถังขยะพร้อมถุงใส่ขยะและฝาปิดสำหรับกำจัดหน้ากากอนามัยและกระดาษทิชชูที่ใช้แล้ว - มีวัสดุทำความสะอาด ได้แก่น้ำยาทำความสะอาดในครัวเรือน 70% เอทานอล (หากใช้สารละลายคลอรีนควรมีความเข้มข้น 0.1% หรือ 1000ppm – ต้องทำสารละลายนี้ทุกเช้าและเก็บไว้ตลอดทั้งวันในภาชนะปิดที่มืดห่างจากแสงแดด สารละลายที่เหลือเมื่อสิ้นสุดวันจะต้องทิ้งไป) พื้นผิวสัมผัสที่ อยู่สูงเช่น โต๊ะคอมพิวเตอร์ ลูกบิดประตู ควรทำความสะอาดบ่อย ๆ ด้วยเอทานอล 70% - พื้นที่ที่ใช้แยกกักผู้ป่วย ควรมีเก้าอี้หรือเตียงนอน ถ้าเป็นไปได้ทำจากพลาสติกหรือวัสดุกันน้ำชนิดอื่นเพื่อให้ทำความสะอาดง่าย และมีการระบายอากาศที่ดี เช่น มีหน้าต่างเปิด และ/หรือบานเปิด - น้ำดื่ม และการเข้าถึงห้องสุขา	X	X
ระบุเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการติดตามและจัดการวัสดุป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ	X	X

การสื่อสารความเสี่ยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน

กิจกรรมสำคัญที่ต้องดำเนินการ	ด่านพรมแดนและศูนย์กลางการขนส่งข้ามพรมแดน	ชุมชนที่มีความเสี่ยงทั้งสองด้านของชายแดน
ระบุบทบาทและความรับผิดชอบของทีมสื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง	X	X
ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สื่อสารและอาสาสมัครเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการทำให้หลุ่มเป้าหมาย (ผู้เดินทาง) เข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและมาตรการที่แนะนำ และดำเนินการตาม	X	X
ระบุกลุ่มเป้าหมายสำหรับการสื่อสารความเสี่ยง เช่น คนที่มักจะข้ามพรมแดน หรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เดินทางข้ามพรมแดน โดยเน้นที่กลุ่มเสี่ยงดังต่อไปนี้: - ผู้เดินทาง - เจ้าหน้าที่สาธารณสุข - เจ้าหน้าที่ดูแลสุขภาพ - เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองชายแดน และศุลกากร - เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย - ชุมชนชายแดน - การเดินทาง การขนส่ง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว - ผู้ลี้ภัยและผู้ขอลี้ภัย - ผู้อพยพ - กลุ่มคนชายขอบ	X	X
ที่ได้รับมอบหมายให้สื่อสารควรถ่ายทอดข้อมูลความเสี่ยงเกี่ยวกับ COVID-19 ดังต่อไปนี้ ตามคำถามและข้อเสนอแนะของประชาชน ควรปรับข้อความควรให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและภาษาของชุมชนทั้งสองฝั่งของชายแดน - มาตรการคุ้มครอง/ป้องกัน COVID-19; - มาตรการด้านสุขภาพที่ขาเข้าและขาออก (เช่น การสำแดงสุขภาพ) ให้รายละเอียดที่อยู่ที่ติดต่อได้สำหรับการประเมินความเสี่ยงและการติดตามผู้สัมผัสหากจำเป็น - ผู้เดินทางสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ มาตรการป้องกันขณะเดินทางได้ที่ไหนและอย่างไร	X	X
ใช้สื่อที่เหมาะสมที่สุดตามการวิเคราะห์ช่องทางการสื่อสาร เช่น สื่อดิจิทัล หรือสื่อสิ่งพิมพ์ (ตัวอย่างเช่น โปสเตอร์ แบนเนอร์ แผ่นพับ เอกสารแนะนำ) เกี่ยวกับการรับรู้อาการและอาการของ COVID-19 มาตรการป้องกันขั้นพื้นฐานต่อโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งควรทำในภาษาที่เหมาะสมโดยให้ความสำคัญกับระดับการรู้หนังสือ และลักษณะที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม	X	X
ใช้ช่องทางที่เหมาะสมที่สุด เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ (โปสเตอร์ แผ่นพับ ฯลฯ) ที่ด่านพรมแดน และสถานที่ใกล้เคียงที่มีผู้เดินทางจำนวนมาก (เช่น ป้ายรถเมล์ ตลาด และศาสนสถาน) หรือการใช้วิทยุกระจายเสียงรวมถึงประกาศเกี่ยวกับบริการสาธารณะ	X	
ให้พันธมิตรมีส่วนร่วมในความพยายามในการสื่อสารเพื่อให้สมาชิกในชุมชนที่เข้าถึงได้ยากได้รับข้อมูลข่าวสาร องค์กรในชุมชน ผู้นำองค์กรชุมชน และผู้มีอิทธิพลที่สำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรที่ทำงานกับเด็ก และผู้ที่ทำงานกับคนพิการ อาจช่วยให้เข้าถึงเด็กและคนพิการได้ สมาชิกในชุมชน อาสาสมัคร (ตามความเหมาะสม) ทำงานร่วมกับผู้นำทางศาสนาและประเพณีในการสื่อสารในชุมชนเพื่อป้องกันการกลับมาของการระบาด และการระบุเทคโนโลยีการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มคนชายขอบได้	X	X

สื่อสารอย่างชัดเจนเกี่ยวกับข้อกำหนดในการจัดทำรายงานสำหรับผู้ป่วยที่ถูกระบุว่าเป็นผู้ป่วยสงสัยที่จะถูกส่งต่อ และสร้างระบบสำหรับการรายงานในระดับประเทศ และข้ามพรมแดนไปยังเครือข่ายจุดประสานงาน IHR ในระดับประเทศ	X	X
สื่อสารอย่างชัดเจนเกี่ยวกับข้อกำหนดในการจัดทำรายงานสำหรับผู้ป่วยที่ถูกระบุว่าเป็นผู้ป่วยสงสัยที่จะถูกส่งต่อ และสร้างระบบสำหรับการรายงานในระดับประเทศ และข้ามพรมแดนไปยังเครือข่ายจุดประสานงาน IHR ในระดับประเทศ	X	X
สร้างกลไกการร้องเรียนและข้อเสนอแนะ (CFM) เพื่อปรับปรุงการรับรู้ความเสี่ยงและใช้ข้อเสนอแนะเพื่อแจ้งหน่วยปฏิบัติการตอบโต้ เช่น การใช้ประโยชน์จากสายด่วนสำหรับกลุ่มเป้าหมาย	X	X

การทำงานร่วมกันข้ามพรมแดน

ดูคู่มือของ WHO ว่าด้วยการเสริมสร้างสมรรถนะด้านสาธารณสุขที่ด่านพรมแดนและการทำงานร่วมกันข้ามพรมแดน: ส่วน B ข้อพิจารณาสำหรับการทำงานร่วมกันข้ามพรมแดนที่ด่านพรมแดน

การกำกับติดตามความเสี่ยงและการปรับมาตรการด้านสุขภาพตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง

เมื่อมีกิจกรรมการเฝ้าระวังและการเตรียมความพร้อมอื่น ๆ ที่ด่านพรมแดนที่สำคัญ ศูนย์กลางการขนส่ง และชุมชนที่มีความเสี่ยง จำเป็นต้องมีการกำกับติดตาม วิวัฒนาการของการระบาด แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของการเคลื่อนย้ายของประชากร สมรรถนะด้านสุขภาพในพื้นที่ และข้อเสนอแนะของชุมชนเกี่ยวกับมาตรการด้านสาธารณสุข การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจะต้องมีการปรับให้เข้ากับการจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่และมาตรการที่กำหนด การเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนย้ายของประชากรอาจเป็นผลมาจากภัยธรรมชาติ ความรุนแรง ความวุ่นวายทางการเมือง และวิกฤตเศรษฐกิจ เหตุการณ์ดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการประเมินความเสี่ยงเป็นระยะ ๆ ตัวอย่างเช่น ประเทศต่าง ๆ อาจต้องการดำเนินการตรวจคัดกรองที่ชายแดนในช่วงต้นของการระบาดเพื่อป้องกันการนำเข้า แต่ในภายหลังอาจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทรัพยากรจากการคัดกรองชายแดนหากมีการแพร่กระจายอย่างหนักในประเทศ การปรับเปลี่ยนแบบนี้อาจมีความสำคัญอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่มีปัญหาด้านทรัพยากร

เอกสารอ้างอิง

1. "Point of entry" means a passage for international entry or exit of travellers, baggage, cargo, containers, conveyances, goods and postal parcels as well as agencies and areas providing services to them on entry or exit
2. WHO International Health Regulations, Geneva, World Health Organization, 3rd edition 2005
3. WHO Handbook for Public Health Capacity - Building at Ground Crossings and Cross-Border Collaboration, Geneva, World Health Organization, 25 March 2020
4. WHO COVID Strategy Update, Geneva, World Health Organization, 14 April 2020
5. Rational use of personal protective equipment (PPE) for coronavirus disease (COVID-19), Geneva, World Health Organization, Interim Guidance, 19 March 2020
6. Water, sanitation, hygiene and waste management for COVID-19, Geneva, World Health Organization, Interim Guidance 23 Apr 2020
7. Considerations for quarantine of individuals in the context of containment for coronavirus disease (COVID-19), Technical documentation, Geneva, World Health Organization, 19 March 202
8. Management of ill travellers at Points of Entry (international airports, seaports, and ground crossings) in the context of COVID-19 Interim guidance, Geneva, World Health Organization, 19 March 2020

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารนี้จัดทำโดย WHO Health Emergencies Program (WHE) ด้วยข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญระหว่างประเทศ ได้แก่ (เรียงตามตัวอักษร):

Ombretta Baggio, International Federation of the Red Cross; Carla Daher, the United Nations Children's Fund; Kei Fukagawa, International Organization for Migration; Sahar Hegazi, the United Nations Children's Fund; Kit Leung, International Organization for Migration; Andrew Mbala, International Organization for Migration; Rebecca Merrill, Centers for Disease Control and Prevention, Atlanta, GA, USA; Naureen Naqvi, the United Nations Children's Fund; Tashbid Sattar, International Organization for Migration; Dana Schneider, Centers for Disease Control and Prevention, Atlanta, GA, USA; Damien Thuriaux, International Organization for Migration; Sarah Ward, Centers for Disease Control and Prevention, Atlanta, GA, USA; Haley West, International Organization for Migration; Alice Wimmer, International Organization for Migration ; Dominik Zenner, International Organization for Migration;

องค์การอนามัยโลกขอขอบคุณ:
April Baller, Sara Barragan Montes, Darryl Barrett, Melinda Frost, Haris Hajrulahovic, James Heffelfinger, Maung Htike, Palmira Immordino, Mika Kawano, Dena Kirpalanil, Fernanda Lessa, Ben Lilley, Phuong Nam Nguyen, Jamie Ranse, Santino Severoni, Elisabeth Waagensen, Ninglan Wang, Teresa Zakaria.

องค์การอนามัยโลกยังคงติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดสำหรับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่อาจส่งผลต่อคำแนะนำเฉพาะกาลนี้ หากมีปัจจัยใด ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป องค์การอนามัยโลกจะออกเอกสารโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับเพิ่มเติม เอกสารคำแนะนำเฉพาะกาลนี้จะหมดอายุลงใน 2 ปีหลังจากวันที่เผยแพร่

© World Health Organization 2020. Some rights reserved. This work is available under the CC BY-NC-SA 3.0 IGO licence.

WHO reference number: WHO/2019-nCoV/Ground crossings/2020.1